

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Daniela Sandu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Galcov Vitalii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 29.12.2016 până la 02.03.2017;

Instanța de apel de la 13.05.2019 până la 16.09.2019;

Instanța de recurs de la 19.05.2020 până la 18.08.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 martie 2017, inculpatul Vitalii Galcov a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a menționat că, potrivit actului de învinuire Vitalii Galcov este învinuit de faptul că, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în perioada de 20-22 iulie 2016, aflându-se în ap. XXXXX, în rezultatul unui conflict produs pe fonul consumului de alcool, i-a aplicat cet. Nicolae Gamurar multiple lovituri pe suprafața corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.114D/1561 din 31.10.2016 traumă toracică deschisă exprimată prin plagă penetrantă a toracelui cu lezarea plămânului și hemoragie în cavitatea pleurală pe stânga, hemoragii în țesuturile moi adiacente, plăgi în regiunea umărului și scapulei pe dreapta, care au fost produse cu un obiect înțepător-tăietor cu tăiș și muchie și care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, ce se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului victimei.

Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată prin rechizitoriu în modul următor „*Prin acțiunile sale intenționate, Vitalii Galcov a comis omorul intenționat a unei persoane, infracțiune prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal*”.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vitalii Galcov să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea celor solicitate, procurorul a indicat că, sentința pronunțată este una nefondată, or, instanța de apel a analizat probele unilateral în favoarea inculpatului.

De asemenea, procurorul a menționat că, cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în cele imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și anume:

„Galcov Vitalii Igor se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 145 alin.(1) Cod penal și se pedepsește cu închisoare la 10 ani și 6 luni în penitenciar de tip închis”.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de prima instanță, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a constatat că, Vitalii Galcov dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în perioada 20-22 iulie 2016, aflându-se în apartamentul 31 de pe XXXXX, în urma unui conflict produs pe fonul consumului de alcool i-a aplicat cet. Nicolae Gamurar multiple lovituri pe suprafața corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico - legală nr: 114D/1561 din 31.10.2016 traumă toracică deschisă exprimată prin plagă penetrantă a toracelui cu lezarea plămânului și hemoragie în cavitatea pleurală pe stângă, hemoragii în țesuturile moi adiacente, plăgi în regiunea umărului și scapulei pe dreapta, care au fost produse cu un obiect înțepător-tăietor cu tăiș și muchie, și care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, ce se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului victimei.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a conchis ca fiind dovedită vinovăția inculpatului V. Galcov în săvârșirea infracțiunii prevăzută de articolul 145 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii constatate se dovedește prin probatoriul administrat în cauză, care confirmă împrejurările în care a avut loc fapta, acțiunile inculpatului, momentele care au caracterizat perioada internă, petrecute în psihicul inculpatului, actele de conduită exercitate în perioada externă a săvârșirii infracțiunii.

Instanța de apel a subliniat că, concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea omorului imputat rezultă din aprecierea declarațiilor succesorului părții vătămate - Ion Gamurar, martorului Veaceslav Gîrleanu, procesului - verbal de cercetare la fața locului din 23 iulie 2016, procesului - verbal de recunoaștere a persoanei din 19 august 2016 și raportul de expertiză medico - legală nr. 114D/1561 din 31 octombrie 2016.

Conform procesului - verbal de recunoaștere a persoanei din 19 august 2016, martorul Veaceslav Gîrleanu l-a recunoscut pe Vitalie Galcov după înălțime, forma corpului și a feței, și după culoarea neagră a părului; Conform declarațiilor martorului Veaceslav Gîrleanu prezentate la urmărirea penală, ultimul susține că V. Galcov l-a înjunghiat pe N. Gamurar în rezultatul certii apărute în apartamentul din casa, situată în XXXXX. Conform raportului de expertiză medico - legală nr. 114D/1561 din 31 octombrie 2016 moartea cet. Nicolae Gamurari a survenit în rezultatul hemoragiei interne în cavitatea toracică stângă, cauzată de leziunea înțepat - tăiată penetrantă a toracelui la nivelul parasternal III, cu lezarea pleurei, coastei și pulmonului însoțită de hemotorace (vol. I, f. d. 93-94).

Astfel, instanța de apel a conchis că din materialele cauzei rezultă împrejurările în care a avut loc acțiunea, mobilul care l-a determinat pe inculpat, scopul pe care și-a propus să-l atingă și mijloacele de execuție folosite. Se evidențiază, că în ședința instanței de apel, fiind audiat, martorul V. Gîrleanu, cu fermitate a susținut că N. Gamurari a fost omorât de către V. Galcov .

Sub aspectul laturii subiective, ca element constitutiv al componenței de infracțiune enunțată, se constată cu certitudine că inculpatul, în împrejurările stabilite, a acționat cu intenția de a omorî victima. Această intenție se dovedește prin folosirea unui mijloc apt de a produce moartea (obiect înțepător-tăietor cu muchie și tăiș), prin regiunea corporală vitală unde s-a aplicat lovitura (cavitatea toracică pe stânga), precum și prin repetabilitatea loviturilor în regiunea capului, trunchiului și membrilor superioare. Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, fiind combătută prin probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 145 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 70 și 75 Cod penal și de personalitatea inculpatului, care se află la evidența medicului narcolog (vol. II, f. d. 9) și psihiatru (vol. II, f. d. 10), anterior a fost judecat, circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, iar infracțiunea săvârșită se clasifică, conform articolului 16 alin. (5) Cod penal, ca deosebit de gravă.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, instanța de apel a concluzionat că este rațională și rezonabilă aplicarea pedepsei cu închisoare. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu se constată.

În concluzie, instanța de apel a menționat că, prima instanță greșit a constatat starea de fapt și de drept în cauză, dat fiind că n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101 și 384 Cod de procedură penală, motiv pentru care sentința atacată este lovită de nulitate absolută, concluzie ce determină soluția de casare a sentinței atacate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Daniela Sandu care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea decizie cu menținerea sentinței.

În susținerea celor solicitate apărarea menționează că, la materialele cauzei lipsesc probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Mai mult, avocatul Daniela Sandu susține că instanța de apel urma să respingă declarațiile martorului Veaceslav Gîrleanu, or, ultimul a dat declarații contradictorii pe întregul proces penal.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate. Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs

ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de către recurent, acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, motivele și temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Cu referire la temeiurile de recurs invocate de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal lărgit conchide că, nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către avocata Daniela Sandu în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate de prima instanță, care au fost examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului fiind încadrate corect conform circumstanțelor factice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că declarațiile martorului Veaceslav Gîrleanu care au fost puse la baza condamnării inculpatului sunt contradictorii și neconsecvente, mai mult instanța de apel nu a stabilit identitatea acestui martor, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și

utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs invocă că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice invocate de recurent, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia.

Totodată, Colegiul penal lărgit va respinge ca neîntemeiate alegațiile apărării precum că, instanța de apel nu a stabilit identitatea martorului Veaceslav Gîrleanu, or, în urma audierii CD-ului atașat la materialele cauzei în care sunt înscrisurile ședinței audio din cadrul Curții de apel Chișinău, a constatat că la 16 septembrie 2019, martorul respectiv a fost audiat, instanța de apel stabilind identitatea acestuia.

De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că, la materialele cauzei a fost anexat extrasul din Registrul de Stat al Populației în care sunt indicate date cu caracter personal în privința martorului Veaceslav Gîrleanu (f.d. 74, vol. I), astfel instanța de apel la etapa audierii în ședința de judecată a acestui martor, a stabilit identitatea acestuia inclusiv conducându-se de datele indicate în extras.

Așadar, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente concluzionat, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe și instanței de apel privind aprecierea probelor puse la baza hotărârilor judecătorești.

Colegiul penal lărgit menționează că, concluziile instanței de apel sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră că, prima instanță just a conchis că de către procuror au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate și combat versiunea apărării precum

că, inculpatul urmează să fie achitat de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii imputate, or, argumentele apărării sunt combătute prin cumulul de probe prezentate de către procuror, care sunt pertinente și concludente.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței inferioare, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de omor intenționat prevăzut de art. 145 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii (*pct. 4.1 din prezenta decizie*).

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către avocatul Daniela Sandu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Galcov Vitalii XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă. Pronunțată integral **03 septembrie 2020**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu